

Giinder for, at jeg tog Beslutningen, og derfor siger jeg, at man, om man vil, kan angribe denne Beslutning, naar den kommer frem, at man kan gaa saa stærkt imod den, som man vil, men at man ikke ved senere Bestemmelser kan sige: Nu omgjøve vi Forholdet. Vil man gjøre dette, maa man i alt Fald gjøre det udtryffeligt, men man er ikke berettiget til at paastaar, at Rigsdagen ved at der opstilles et Punkt paa Finantsloven, som ikke i og for sig har afgjørende Betydning, i det Hele har bundet sig til den Anskuelse, hvoraf dette Punkt er fremgaaet. Naar man for at tage et andet Exempel har opstillet paa Finantsloven, at man vil have en yderligere Indtægt af en vis Størvælsse gjennem Kontingenterne ved de lærde Skoler og Seminarierne, og naar Rigsdagen og Ministeriet ere gaaede ind derpaa, har man bundet sig til at fremkalde en saadan Indtægt; men naar man i Betænkningen dertil har knyttet en hel Fremstilling om, hvorledes man mener, at Sagen bedst skulde indrettes, og hvorledes Betænkningen skulde forbedres for de forskjellige Klasser, er Ministeren aldeles ikke bunden derved, fordi Finantsloven er vedtagen. Han er kun bunden ved, hvad der staar i selve Finantsloven, og Undet var det ikke, jeg før udtalte. Jeg skal i Diebliffet ikke gaa nærmere ind paa Sagen, men blot bemærke, at naar den ærebe Ordfører fremkom med Citater af, hvad den og den har sagt, maa han undskyldes, at det ikke, for saa vidt det ikke er Noget, som Ministeren selv har sagt, hvad jeg selvfølgelig skal staa ved, kan staa klart for mig, skjøndt der ikke var Noget i det, han sagde, som jeg ikke kunde være paa. Dernæst maa jeg neblægge en bestemt Protest imod, at det, som er blevet sagt af den og den, uden at blive modsagt, derfor skulde være antaget af Ministeren. Dette kan jeg ikke anerkjende; om det end var sagt af den ærebe Ordfører selv, kan jeg ikke erkjende, at der er nogen Forpligtelse for mig til at modsig det.

Ordføreren: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Bliver det en kort Bemærkning?

Ordføreren: Den skal ikke blive lang.

Formanden: Den ærebe Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Den ærebe Minister har ved at omtale Forslaget under Nr. 44 fremhævet to Ting, som jeg maa ønske at adskille, og som jeg paa Udvalgets Begne er forpligtet til at søge adskilt. Det ene er om Hensigtsmæssigheden eller efter den ærebe Ministers Mening Nødvendigheden af, at han gjorde de Udgifter, der betegnedes ved 38,500 Rd. Dette Spørgsmaal foreligger slet

ikke i Endringsforslaget Nr. 44 til Forhandling; det er ikke drøftet, og Forholdet har ikke ligget saaledes for, at det behøvede at drøftes, thi der er ingen Leilighed givet Udvalget dertil. Den ærebe Minister vil jo rimeligvis faae Leilighed til siden at gjøre denne Hensigtsmæssighed eller denne Nødvendighed indlysende. Hvad der her ligger for til Drøftelse er Spørgsmaalet, om Ministeren er berettiget eller ikke til at give Anvisning paa Theatrets Kassebeholdning. Den ærebe Minister henviser til Theaterloven og siger, at der staar, at der skal aarlig gives Rigsdagen en Oversigt saavel over Theatrets Drift og finantsielle Stilling i det Hele som over Byggeforetagendets Fremrykning, og den ærebe Minister søiede til, at der blot skulde gives denne Oversigt, men dette staar der ikke et Ord om i Loven; at Loven siger, at der skal gives en Oversigt over den finantsielle Stilling, beviser jo aldeles Intet om, hvorledes Rigsdagen ved Behandlingen af den aarlige Finantslov vil stille sig med Hensyn til denne Oversigts Resultater. Nu har Rigsdagen stillet sig saaledes med Hensyn til denne Oversigts Resultater, at den har sagt: Der eier Staten en Beholdning og vi kunne derfor, skjøndt det ikke er fornydent, gjerne tage de 50,000 Rd. af Sørø Akademii og give dem til Theateret, thi enten vi have Pengene i den ene Haand eller i den anden, er det Samme. Saaledes er Rigsdagens Stilling; den ærebe Minister vil, naar dette Endringsforslag vedtages, som Minister være ansvarlig for, at Theatrets Kapitalkonto er tilstede, saaledes som den er angiven den 1ste Juli 1873 plus Driftsoverfludet i Theateraaret 1873—74. Det er Betydningen af dette Endringsforslag. Hvorledes saa den ærebe Minister kan søge at faae begrundet Manglen i den tilstedebeværende Beholdning, det bliver en anden Sag, men saaledes maa det blive opfattet, og saaledes antager jeg, at det, hvis Finantsloven bliver vedtagen paa den Maade, vil blive gjort gjældende i sin Tid, naar Decision skal gives. Vil Ministeren gaa en anden Vej, maa han gaa den ved at søge særlig Bevilling. Den ærebe Minister talte om, at man maatte erkjende, at der var mange forskjellige Udgifter med Hensyn til Oversførelsen fra det ene Theater til det andet. Ja, det er altid erkjendt under disse Forhandlinger, og Loven selv omtaler det, idet den siger, at Oversførelsen skulde omfatte Overtagningen af Materiel m. v., og altsaa udtryffeligt taler om Overtagningen fra det ene Sted til det andet. Men den ærebe Minister omtalte det ogsaa under den Behandling af Loven, jeg hentydede til. Den Gang der var ytret nogen Tvivl med Hensyn til det Endringsforslag, Ministeren havde stillet, hvorved det holdtes noget sværende, hvorvidt det gamle Maskineri skulde bruges i sin nuværende Skikkelse, saa søgte Ministeren at imødegaa denne Tvivl og sagde, om det havde noget Biværd at betyde, om Kulisferne skulde have malet en Rod af et Træ